

ความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564

นางสาวสุวรรณา แซ่เฮ้ง¹
รศ.กมลทิพย์ แจ่มกระจ่าง²

Received 8th June, 2022
Revised 4th July, 2022
Accepted 28th July, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพัฒนาแนวทางในการพัฒนากิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการศึกษานี้มีกลุ่มตัวอย่างคือนิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปรกติ) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 จำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) F-test ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ผลการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสา และต้องการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชน และมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) นอกจากนี้จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) และมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) ไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีชั้นปีต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) ไม่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตทำกิจกรรมเพื่อสังคมมากขึ้นต้องทำให้กิจกรรมเพื่อสังคมนั้นสอดคล้องและไปด้วยกันได้กับกิจกรรมตามหลักสูตรของภาควิชา/สาขาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมที่ทำตามเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาตามสาขาวิชาจะให้นิสิตสนใจเข้าร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นิสิตได้นำความรู้ด้านอักษรศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสังคมและชุมชนทั้งในทางตรงและในทางอ้อม รวมทั้งการกระตุ้นความสนใจโดยการสนับสนุนให้นิสิตได้ทำกิจกรรมเพื่อสังคมในรูปแบบใหม่ ๆ ที่สนใจ เพื่อให้ให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมที่นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนและสังคมมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ความต้องการ, กิจกรรมเพื่อสังคม, การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิต, นิสิต

¹นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต ภาควิชานโยบายสังคม การพัฒนาสังคม และการพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2564

²อาจารย์ที่ปรึกษา

A Study on Undergraduates Demands for Social Services Activities by the Faculty of Arts, Chulalongkorn University (Academic Year 2021)

Suwanna Saeheng
Assoc. Prof. Kamoltip Chamkrajang

Abstract

The objective of the Study on Undergraduates Demands for Social Services Activities by the Faculty of Arts, Chulalongkorn University (Academic Year of 2021) was to study on the undergraduates' demands for social services activities. The samples of the study are 206 undergraduates (normal curriculum) of Faculty of Arts, Chulalongkorn University (academic year of 2021). The research tool was a questionnaire. Statistic values used for the study are frequencies, percentages, F-test values, standard deviations and values from Fisher's Least Significant Difference (LSD) test.

The findings show that most of the undergraduates used to join the social services activities; have joined activities concerning conservation and development of environment of the communities; and wanted on-site social or community activities. From the hypothesis testing, it has been found out that undergraduates with different genders had no different demands for the on-site activities and online activities. Meanwhile, undergraduates studying in different years had no different demands for the online activities but had different demands for the on-site activities, with the significance level of 0.05. Suggestions from the study included to invite lecturers to enhance knowledge of tools and online media of different types; and to promote and support on-site activities by adding social activities in the curricula of the majors, so that the undergraduates would have direct experiences with the communities and apply knowledge to the social development.

Keywords: Demand, Social Services Activity, Arrangement of Social Services Activity by the Undergraduates, Undergraduates

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศ หลักสูตรย่อมเป็นหัวใจของการพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรของแต่ละสถานศึกษาจึงมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีจิตสำนึกเสียสละและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน หากพิจารณาจากสถานการณ์ปัจจุบันพบว่าปัญหาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนนั้นนับวันจะรุนแรงมากขึ้นดังที่ปรากฏในข่าวต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการขายบริการทางเพศ เป็นต้น ซึ่ง ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้สรุปข้อมูลสถิติจำนวนและร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีทั่วประเทศ ปีงบประมาณ 2564 จำแนกตามฐานความผิด พบว่า มีฐานความผิด รวม 14,593 คดี แบ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับลักทรัพย์ 1,857 คดี ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 1,477 คดี ความผิดเกี่ยวกับเพศ 721 คดี ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง 257 คดี ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ 6,943 และความผิดอื่นๆ 3,338 คดี จากข้อมูลสถิตินี้ได้สะท้อนให้เห็นว่าความผิดที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ พบว่าเฉลี่ยวันละประมาณ 40 คดี และเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษวันละประมาณ 19 คดี และปัญหาเสพติดให้โทษนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมและประเทศมาโดยตลอด การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนจึงจำเป็นต้องหลักสูตรเพื่อเสริมความเข้มแข็งให้ผู้เรียนโดยการสอดแทรกกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้มีคุณธรรม มีจิตสำนึกเสียสละและรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น อาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมเพื่อสังคมหรือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของผู้เรียนนั้น เป็น

กิจกรรมที่สำคัญในการมุ่งเน้นการปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน มีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวถึงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่าเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีจิตสำนึกในการเสียสละและทำประโยชน์ต่อสังคม และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อเสียสละ และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3Rs8Cs ซึ่ง 3Rs ได้แก่ การอ่านออก การเขียนได้ และการคิดเลขเป็น ส่วน 8Cs คือทักษะ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา ด้านการสร้างสรรคและนวัตกรรม ด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ด้านการสื่อสารสารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านอาชีพและทักษะการเรียนรู้ และด้านความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2560)

ในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่าคณะฯ จะสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิต ทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรก็ตาม แต่ว่าจากการศึกษาข้อมูลของคณะกรรมการนิสิตอักษรศาสตร์ (ก.อศ.) ที่เสนอขออนุมัติโครงการจัด

กิจกรรมนิสิตพบว่าการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมยังมีน้อยมาก ซึ่งจะพิจารณาได้จากจำนวนโครงการจัดกิจกรรมนิสิตนั้น มีเพียงประมาณร้อยละ 25 ที่เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตเท่านั้น และจากสถานการณ์ปัจจุบันถึงแม้ว่าประเทศไทยและทั่วโลกจะเผชิญกับวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และรัฐบาลได้รณรงค์ด้วยมาตรการต่าง ๆ เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เช่น การรณรงค์ให้ “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” การรณรงค์เรื่องการทำงานที่บ้าน (work from home) การรณรงค์เรื่องการสวมหน้ากากอนามัยและเน้นการเว้นระยะห่างทางสังคมนั้น นิสิตก็ยังสนใจการทำกิจกรรมเพื่อสังคมโดยปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและชุมชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตามที่เห็นได้จากการที่นิสิตเคยไปสอนหนังสือให้นักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้ปรับเปลี่ยนเป็นการสอนหนังสือผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ เช่น เพชบุ๊ก ยูทูบ และอินสตาแกรม เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจเรื่องการศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 ว่า นิสิตมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือไม่อย่างไร นิสิตต้องการให้คณะฯ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างไร ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตมีอะไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพนิสิตสู่สังคมและชุมชน ผ่านการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนากิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานของการศึกษา

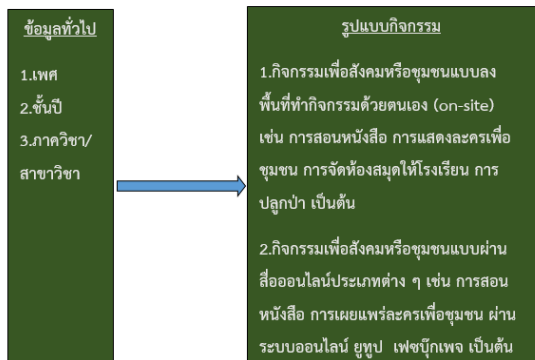
- 1. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน
- 2. นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร
ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,262 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา
ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตนักศึกษา เพื่อนำไปสู่ประเด็นการวัดระดับความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) และการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) ตลอดจนเพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. กรอบแนวคิด
ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ และศึกษาค้นคว้าจากเอกสารหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิต หมายถึง การศึกษาการจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ซึ่งกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตนั้น อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในหลักสูตร หรืออาจจะไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในหลักสูตรก็ได้

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์นั้น ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) ซึ่ง คเนิง นันทะนะ (ม.ป.ป.) ได้สรุปทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ว่า มนุษย์มีความต้องการที่เริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานตามความต้องการดำรงชีพของร่างกาย โดยเริ่มจากความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของเคลย์ตัน พี. อัลเดอเฟอร์ (Clayton P. Alderfer) ซึ่ง นันทนา จงดี (2560) ได้สรุปความต้องการของทฤษฎีอัลเดอเฟอร์ว่า มีลักษณะคล้าย

ทฤษฎีของมาสโลว์ กล่าวคือ ทฤษฎีของอัลเดอเฟอร์แบ่งความต้องการเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ความต้องการดำรงอยู่ ความต้องการความสัมพันธ์ ความต้องการความก้าวหน้า แต่ว่ามนุษย์สามารถมีความต้องการในด้านใดด้านหนึ่ง หรือมีความต้องการเกิดขึ้นพร้อมกันหลายด้านโดยไม่ต้องเรียงลำดับก็ได้ นอกจากนี้จากการศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของเอริค ฟรอมม์ (Erich Fromm) ซึ่ง พรพรณิดา ผุสดี (2555) ได้สรุปว่าเป็นทฤษฎีความต้องการของมนุษย์มี 5 ประการ คือ ความต้องการมีสัมพันธภาพ ความต้องการสร้างสรรค์ ความต้องการมีสังกัด ความต้องการมีเอกลักษณ์แห่งตน และความต้องการมีหลักยึดเหนี่ยว

2. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมนั้น แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ข้อ 3.3 ใน (2) ว่า ส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนและกิจการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว กลุ่มสนใจ และชุมชนที่ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ รวมทั้งบูรณาการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ดนตรี กีฬา เข้ากับกระบวนการเรียนรู้และวิถีชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2560) และกิจกรรมจิตอาสา คือ การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมหรือสาธารณะ เช่น ทำความสะอาดพื้นที่ กวาดใบไม้ รดน้ำต้นไม้ ขัดห้องน้ำ ช่วยงานครูตามที่เหมาะสม (กลุ่มบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนชุมชนแพศึกษา, 2563)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น อรพิน ศิริสัมพันธ์ และ ภัทพล มหาพันธ์ (2550) ได้สรุปจุดมุ่งหมายและหลักการสำคัญของการจัดกิจกรรมของนักศึกษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะเป็นการสั่งสมในตัวนักศึกษาจนเกิด

เป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ส่วนประเภทกิจกรรมนักศึกษามีหลากหลายประเภท เช่น กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม พัฒนาด้านการทำงานเป็นทีม และทำให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ตรง เป็นต้น นอกจากนี้ อารณีย์ อินฟ้าแสง และ เกียรติพงษ์ พันชนะ (2554) ได้สรุปความหมายและความสำคัญของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพ บุคลิกภาพ คุณภาพ และผลการปฏิบัติจริง ช่วยให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัวและสภาพทางสังคมให้ดีขึ้น มีโอกาสได้พัฒนาทักษะความรู้ ประสบการณ์ในการทำงานเป็นทีม รวมทั้งการเสียสละเพื่อชุมชน ทำให้มีความเข้าใจสังคม เปิดใจกว้างยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น รู้จักตนเอง รู้จักเพื่อน ๆ มีเจตคติที่ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชยัน อดทน รักการทำงาน การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิธีการแก้ปัญหาและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมนั้น อริยา คูหา และ สุวิมล นราองอาจ (2554) ได้สรุปรายงานผลการวิจัยว่า “ปัจจุบันบทบาททางเพศ เกิดจากประสบการณ์ตรงของบุคคลที่ได้รับอิทธิพลการอบรมเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน ปลูกฝัง และมีสภาพแวดล้อมทางชีวสังคมตั้งแต่อดีตที่แตกต่างกันตั้งแต่วัยเด็กจึงทำให้ผ่านประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีมุมมองต่อกิจกรรมเพื่อสังคมในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน เหตุนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีเพศต่างกันมีจิตสาธารณะแตกต่างกัน และนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีชั้นปีต่างกันมีจิตสาธารณะแตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะการที่มีประสบการณ์ ‘ผ่านฝนผ่านหนาว’ หรือผ่านการเรียนรู้ที่ยาวนานกว่า ซึ่งจะเห็นได้จากค่ามัธยเลขคณิตของชั้นปีที่ 4 และ 3 ที่สูงกว่าชั้นปีที่ 2 และ 1 จึงส่งผลให้มีจิตสาธารณะ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการตระหนักรู้และช่วยแก้ปัญหาแตกต่างกัน” นอกจากนี้ สุณีย์ กัลยะจิตร และคณะ (2561) ได้สรุปผลงานวิจัยเรื่อง รูปแบบและแนวทางการป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ว่า “ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งเน้นการต่อต้านการทะเลาะวิวาท และการพัฒนาศักยภาพผู้นำ เพื่อให้นักเรียนนักศึกษารู้ถึงโทษและอันตรายจากการก่อเหตุทะเลาะวิวาท รวมทั้งช่วยเสริมสร้างค่านิยมทางบวกให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา” และ รวี วิสาขศาสตร์ (2560) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า “ปัจจัยทางชีวสังคมในด้านเพศนั้น เพศหญิงมีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่าเพศชาย และระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่มีระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี บางรายไม่ได้ทำงานหรือทำงานประจำมักมีเวลาและกิจกรรมในการอยู่ร่วมกับบุตรได้มาก ในขณะที่กลุ่มที่มีผู้ปกครองสูงกว่าระดับปริญญาตรีมักมีหน้าที่การงานและความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ทำให้มีเวลาสำหรับการอยู่ร่วมกับครอบครัวหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ กับครอบครัวน้อยลง ส่วนประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน”

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,262 คน (งานบริการการศึกษา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2564)

ประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 1 (รหัส 64) จำนวน 330 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 (รหัส 63) จำนวน 306 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 (รหัส 62) จำนวน 297 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 (ก่อนรหัส 62) จำนวน 329 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 และการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน (Taro Yamane, 1973) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

ให้ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน ขนาดของประชากร
 e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$\text{เมื่อ } N = 1,262 \text{ คน และ } e = 0.05$$

$$n = \frac{1,262}{1 + 1,262 \times (0.05)^2}$$

$$= 303 \text{ คน}$$

ผู้วิจัยได้นำกลุ่มตัวอย่างมาเทียบบัญญัติไตรยางศ์เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปีตามสัดส่วนดังนี้

	กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้	กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลได้จริง
ก. นิสิตชั้นปีที่ 1 (รหัส 64)	79	47
ข. นิสิตชั้นปีที่ 2 (รหัส 63)	74	60
ค. นิสิตชั้นปีที่ 3 (รหัส 62)	72	66
ง. นิสิตชั้นปีที่ 4 (ก่อนรหัส 62)	78	33
รวม	303	206

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณจำนวน 303 คน เก็บได้จริงจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 67.99

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2565 ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวทั่วโลกและประเทศไทยยังประสบปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมและชุมชนโดยทั่วไป การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 จึงเน้นการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อให้ตอบสนองและสอดคล้องกับมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลในการแจกแบบสอบถามให้นิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) นี้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องแจกแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้ Google forms และพบว่ามีข้อจำกัดคือ ได้รับแบบสอบถามคืนเป็นจำนวนไม่มากนัก แต่มีข้อดีคือ สามารถกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 206 ชุด คิดเป็นร้อยละ 67.99 เพื่อประมวลผลข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - Ended)
2. ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็น 6 ตอน ดังนี้
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended) แบบคำถามหลายตัวเลือก (Multiple - Choice) ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี ภาควิชา/สาขาวิชา
  - ตอนที่ 2 ลักษณะความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended) แบบคำถามหลายตัวเลือก (Multiple – Choice)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเพื่อการประเมินความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 ซึ่งแบ่งเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) และการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ ประเภทต่าง ๆ (online) และแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended) แบบคำถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	คะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
มาก	คะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	คะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	คะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติ) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 โดยใช้เกณฑ์น้ำหนักคะแนนที่ได้นำมาเทียบเกณฑ์น้ำหนักคะแนนในแต่ละช่วงคะแนนจากระดับชั้น โดยกำหนดเกณฑ์เท่ากับ 4 ระดับ ด้วยวิธีการหาความแตกต่างระหว่างชั้นคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

ดังนั้นเกณฑ์แปลผลการประเมินระดับความต้องการในแบบสอบถามตอนที่ 3 มีความแตกต่างระหว่างชั้นเท่ากับ 0.75 ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการประเมิน
4.00 – 3.26	ความต้องการมากที่สุด
3.25 – 2.51	ความต้องการมาก
2.50 – 1.76	ความต้องการน้อย
1.75 – 1.00	ความต้องการน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 นิสิตต้องการให้คณะฯ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างไร ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ นิสิตไม่ต้องการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมคืออะไร ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ทดสอบหาความตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อ (Content Validity) แล้วจึงรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามในแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Index of Consistency : IOC) (ลัดดาวัลย์เพชรโรจน์ และอัจรา ชานีประศาสน์. 2547) ตามสูตร ดังนี้

$$\text{Index of Consistency : IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน + 1 ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าคำถามนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน 0 ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าคำถามนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน -1 ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยเลือกข้อความที่มีดัชนีความ สอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ที่มีค่า (Index of Consistency : IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ส่วนข้อความที่มีค่า (Index of Consistency : IOC) ต่ำกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงแก้ไขและเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ได้ข้อความที่ชัดเจนและ เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิเคราะห์หาค่าความตรง ตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยของ ดัชนีความสอดคล้องกับค่า (Index of Consistency : IOC) เท่ากับ 0.78

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยการวิจัยเชิง สสำรวจ (Survey Research) ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความ เรียง และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธีแจกแจง ความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ในการพรรณนาข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 6

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมานเพื่อ ทดสอบสมมติฐานระหว่างข้อมูลทั่วไป คือ เพศ และ ชั้นปี กับระดับความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อ สังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และใช้สถิติ F-test , One-Way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ถ้าพบว่าแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงทำทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 เป็นนิสิตชั้นปี 3 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และภาควิชา ภาษาตะวันออก จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 นอกจากนี้ในส่วนของภาควิชา/สาขาวิชา ผู้วิจัยพบว่ามีจำนวน 2 สาขาวิชาที่มีนิสิตตอบ แบบสอบถามเพียง 1 คนเท่านั้น คือ ภาควิชา ประวัติศาสตร์ จำนวน 1 คน และภาควิชาปรัชญา จำนวน 1 คน จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยมากนั้นเป็นข้อจำกัดใน การประมวลผลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ลักษณะความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคม ของนิสิต

ลักษณะความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อ สังคมของนิสิตส่วนใหญ่ พบว่าในวันหยุดนิสิตเคย ร่วมกิจกรรมจิตอาสา (ร้อยละ 60.0) นิสิตต้องการ ทำกิจกรรมกับเพื่อนร่วมคณะ (ร้อยละ 58.3) นิสิต ต้องการทำกิจกรรมตามหลักสูตรของภาควิชา/ สาขาวิชาในหลักสูตร (ร้อยละ 53.4) นิสิตต้องการ จัดกิจกรรมโดยผ่านคณะ (ร้อยละ 41.3) นิสิต ต้องการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และพัฒนา สภาพแวดล้อมของชุมชน (ร้อยละ 30.6) นิสิต ต้องการทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลง พื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (ร้อยละ 57.3) ในการ รวมกลุ่มเพื่อนเพื่อทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชน ของนิสิต นิสิตพบว่าเพื่อนไม่ตรงต่อเวลา (ร้อยละ 43.2) ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนของ นิสิต นิสิตได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ (ร้อยละ 97.1) ในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือ ชุมชนของนิสิต ทำให้นิสิตมีเพื่อนใหม่ต่างคณะต่าง สถาบัน (ร้อยละ 76.7) และในการทำกิจกรรมเพื่อ สังคมหรือชุมชนของนิสิต นิสิตต้องการจัดกิจกรรม

เพื่อสังคมหรือชุมชนในสถานที่ที่มีชุมชนที่นิสิตสนใจ และต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน (ร้อยละ 61.7)

ระดับความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิต

ความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) และการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละรายการพบว่า

1. การซ่อมแซมบำรุงรักษาโรงเรียนหรือห้องสมุดของชุมชน และการประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการเลือกตั้งของคนในชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาทุกรายการอยู่ในระดับมาก
2. การสอนเสริมทักษะการสอบ PAT, GAT ผ่านสื่อออนไลน์ และการเผยแพร่ละครภาพยนตร์นานาชาติ เกมหรือกิจกรรมออนไลน์ เพื่อให้ความรู้แก่ชุมชนผ่านสื่อออนไลน์ เช่น โรคโควิด-19 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาทุกรายการอยู่ในระดับมาก

ผลการแจกแจงความถี่ ของข้อมูล ดังนี้

1. นิสิตต้องการให้คณะอักษรศาสตร์ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างไร

ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ สนับสนุนงบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่ พาหนะ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง รองลงมาคือ ช่วยจัดทำกิจกรรมและมี

อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำพร้อมทั้งช่วยประชาสัมพันธ์ ประสานงานหรือติดต่อหน่วยงานหรือชุมชน และในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ สนับสนุนงบประมาณ สถานที่และพื้นที่ในสื่อออนไลน์ เช่น zoom เฟสบุ๊ค เป็นต้น รวมทั้งจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต เป็นต้น รองลงมาคือ ช่วยจัดทำกิจกรรม มีอาจารย์ที่ปรึกษาและมีวิทยากรให้คำแนะนำพร้อมทั้งช่วยประชาสัมพันธ์ ประสานงาน และติดต่อหน่วยงานหรือชุมชน

2. ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่ต้องการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมคืออะไร

ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รองลงมาคือ งบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่ พาหนะและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ งบประมาณ สถานที่และพื้นที่ในสื่อออนไลน์ เช่น zoom เฟสบุ๊ค เป็นต้น รวมทั้งจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต เป็นต้น รองลงมาคือ จัดแล้วไม่เกิดประโยชน์ ผู้ฟังไม่มีส่วนร่วม ไม่ตั้งใจฟัง ไม่มีผู้ฟังจำนวนผู้เข้าร่วมไม่แน่นอน ผู้เข้าร่วมขาดอุปกรณ์/อินเทอร์เน็ต เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ยาก

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้แก่ อยากให้กิจกรรมจัดแล้วเกิดผลจริง อยากได้แบบออนไลน์มากกว่าแบบออนไลน์และอยากให้ผู้บริหารระดับสูงมีส่วนร่วม

ร่วมด้วย กิจกรรมอาสาทั้งหลายจำเป็นต้องเน้นเรื่องความยั่งยืนเป็นพื้นฐาน มิใช่การช่วยเพียงชั่วคราวแล้วคิดว่าจะกลับมาช่วยใหม่อีก เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 ระหว่างเพศ พบว่าความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) และการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 ระหว่างชั้นปี พบว่าการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) ไม่แตกต่างกัน แต่การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) และพบว่ารายคู่ชั้นปีที่มีความแตกต่างกันคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 และนิสิตชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป นอกจากนี้พบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ขึ้นไปมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมสูงกว่านิสิตทุกชั้นปี ดังตารางต่อไปนี้

LSD					
ชั้นปี		ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		(รหัส 64)	(รหัส 63)	(รหัส 62)	(ก่อนรหัส 62)
	$\bar{X}$	3.1617	3.0800	3.0909	3.3364
ชั้นปี 1 (รหัส 64)	3.1617	-	0.08170	0.07079	-0.17466
ชั้นปี 2 (รหัส 63)	3.0800		-	-0.01091	-0.25636*
ชั้นปี 3 (รหัส 62)	3.0909			-	-0.24545*
ชั้นปี 4 ขึ้นไป(ก่อนรหัส 62)	3.3364				-

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาผู้วิจัยจึงสรุปผลการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้
วัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. จากการศึกษาลักษณะความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงสรุปผลการอภิปรายดังนี้

1.1 ในวันหยุดนิตส่วนใหญ่อยุ่คนเดียวร่วมกิจกรรมจิตอาสา นั้น คณะได้จัดกิจกรรม “อักษรใหม่ใจอาสา” ที่เน้นการสร้างจิตสำนึกของนิสิตชั้นปีที่ 1 และจากกระแสสังคมหรือสื่อต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดการช่วยเหลือสังคมหรือคนในวงการต่างๆ และได้รับการชื่นชมหรือเป็นที่ยอมรับของสังคมอาจมีผลทำให้นิสิตต้องการร่วมกิจกรรมจิตอาสา

1.2 นิสิตส่วนใหญ่ต้องการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในขณะนั้น อาจกล่าวได้ว่านิสิตอยู่ในสังคมของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ย่อมมีความรักความผูกพัน มีความรู้สึกคุ้นเคยและสนิสนมกับเพื่อนในขณะ นิสิตจึงมีความต้องการที่จะทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในขณะ

1.3 นิสิตส่วนใหญ่ต้องการทำกิจกรรมตามหลักสูตรของภาควิชา/สาขาวิชาในหลักสูตร อาจกล่าวได้ว่านิสิตยอมให้ความสำคัญต่อกิจกรรมที่อยู่ในรายวิชาของแต่ละสาขาวิชาที่ตนเรียน เช่น รายวิชาฝึกงานเป็นรายวิชาบังคับของสาขาวิชาสารสนเทศศึกษา โดยให้นิสิตฝึกปฏิบัติงาน

สารสนเทศในห้องสมุด ศูนย์สารสนเทศและบรรณสารสนเทศอื่น ๆ ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่จะจัดกิจกรรมการพัฒนาห้องสมุดให้โรงเรียนในชุมชนต่าง ๆ เป็นต้น

1.4 นิสิตส่วนใหญ่ต้องการจัดกิจกรรมโดยผ่านคณะ เนื่องจากนิสิตมีความเชื่อว่าการใช้ชื่อหน่วยงานคณะอักษรศาสตร์ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมจะได้รับความเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลต่อการติดต่อประสานงานและการของบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อสังคม

1.5 นิสิตส่วนใหญ่ต้องการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชน เช่น การปลูกป่า เป็นต้น จากกระแสสังคมในปัจจุบันที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชน อาจส่งผลให้นิสิตส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชน เป็นกิจกรรมที่มีทำให้นิสิตได้เดินทางไปในสังคมและชุมชน ทำให้ได้มีโอกาสท่องเที่ยว ตลอดจนการเรียนรู้และสร้างเสริมประสบการณ์ใหม่ ๆ

1.6 นิสิตส่วนใหญ่ต้องการทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) เนื่องจากทำให้นิสิตได้เรียนรู้ได้สัมผัสกับชุมชนโดยตรง นิสิตได้พบเห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ได้รับรู้ถึงปัญหาของคนในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตที่ลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเองอาจจะได้รับความรักความไว้วางใจจากนักเรียน และทำให้นักเรียนบอกเล่าถึงปัญหาของตน เช่น ถูกผู้ปกครองบังคับให้เรียนต่อในสาขาวิชาที่ตนเองไม่ชอบ เป็นต้น

1.7 ในการรวมกลุ่มเพื่อนเพื่อทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนของนิสิต นิสิตส่วนใหญ่พบว่าเพื่อนไม่ตรงต่อเวลานั้น อาจกล่าวได้ว่าเวลาที่นิสิต

ส่วนใหญ่ต้องการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในคณะ นิสิตกับเพื่อน ๆ มีความรู้สึกคุ้นเคยและสนิทสนมกันมาก อาจทำให้นิสิตไม่ให้ความสำคัญในการรักษาเวลาที่ได้

1.8 ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนของนิสิต นิสิตส่วนใหญ่ได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากการจัดกิจกรรมของนิสิตนั้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมตามหลักสูตรหรือไม่ก็ตาม นิสิตต้องลงมือดำเนินการ ทำให้นิสิตได้นำวิชาการที่ได้เรียนรู้จากในตำราหรือในหลักสูตรมาใช้ในการปฏิบัติจริงและมีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เช่น การฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอนให้คนในชุมชน เป็นต้น

1.9 ในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนของนิสิต ทำให้นิสิตส่วนใหญ่มีเพื่อนใหม่ต่างคณะต่างสถาบัน ถึงแม้ว่านิสิตส่วนใหญ่จะต้องการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในคณะก็ตาม แต่ในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมนิสิตย่อมมีโอกาสพบกับเพื่อนต่างคณะต่างสถาบัน และร่วมมือกันจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและคนในชุมชน

1.10 ในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนของนิสิต นิสิตส่วนใหญ่ต้องการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนในสถานที่ที่มีชุมชนที่นิสิตสนใจ และต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน อาจกล่าวได้ว่านิสิตซึ่งอยู่ในวัยเรียนรู้ ย่อมต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ นอกชุมชนของตนเอง ทั้งนี้เพื่อการเปิดโลกทัศน์ของนิสิต นอกจากนี้ จากการสรุปอภิปรายผลการศึกษาลักษณะความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตนั้น ถึงแม้ว่านิสิตต้องการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในคณะก็นับว่าเป็นความต้องการการดำรงอยู่ร่วมกลุ่มกับเพื่อน ๆ แต่นิสิตก็ได้พบเพื่อนใหม่ต่างคณะต่างสถาบัน จึงเป็นโอกาสในการสร้าง

ความสัมพันธ์อันดีต่อนิสิตและนักศึกษาต่างคณะ และต่างสถาบัน และในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิต ทำให้นิสิตได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ทำให้นิสิตได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ให้มีความก้าวหน้า นั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการที่สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ของเคลย์ตัน พี.อัลเดอเฟอร์

2 ผลการเปรียบเทียบความความต้องการของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่ามีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) และมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ

2.1 การเปรียบเทียบความความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่ามีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) และมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริสุข นาคะเสนีย์, ชูลี ปัญจพินกุล และศศิวิมล โมอ่อน (2557) ได้สรุปผลรายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมไม่มีแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับ รวี วิชาศาสตร์ (2560) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ว่า ปัจจัยทางจิตสังคมในด้านเพศนั้น เพศหญิงมีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่าเพศชาย และ ชวนีย์ พงศาพิชญ์ (2560) ได้สรุปรายงานผลการวิจัยเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในกรุงเทพมหานคร : ปัญหาและแนวทางการส่งเสริม. ว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบความความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี พบว่ามีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) ไม่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 และจากการทดสอบสมมุติฐานพบว่านิสิตชั้นปีที่ 2 แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 และนิสิตชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป แต่นิสิตชั้นปีที่ 1 ไม่แตกต่างกับนิสิตชั้นปีอื่น ๆ นั้น อาจกล่าวได้ว่านิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโรคโคโรนา -19 คณะอักษรศาสตร์ต้องปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโรคโคโรนา -19 ทำให้นิสิตต้องเรียนออนไลน์และจัดกิจกรรมแบบออนไลน์มาโดยตลอด ความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) นิสิตอาจจะยังไม่มีประสบการณ์ นอกจากนี้นิสิตชั้นปีที่ 1 ของคณะอักษรศาสตร์ที่สมัครสอบเข้ามาเรียนที่คณะอักษรศาสตร์ตามปกติยังเป็นนิสิตที่ไม่ได้เลือกภาควิชาหรือสาขาวิชา มุมมองของนิสิตในการนำวิชาการและความรู้ด้านอักษรศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมจึงยังไม่ชัดเจน และการศึกษาในชั้นปีที่ 1 ไม่ว่าจะเรียนนิสิตหรือนักศึกษาในระดับประถมศึกษา หรือในระดับอุดมศึกษาก็ตาม ส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามและคล้อยตามรุ่นพี่ เมื่อก้าวเข้าสู่ชั้นปีที่ 2 นิสิตต้อง

เลือกภาควิชาหรือสาขาวิชาตามความถนัดของตนเองแล้ว นิสิตจะเริ่มมีความชัดเจนมีประสบการณ์ในการเลือกสรรกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิชาการและความถนัดของตน ซึ่งอาจมีผลทำให้นิสิตมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เช่น นิสิตที่เรียนภาษาต่างประเทศอาจจะต้องการทำกิจกรรมเพื่อสังคมในด้านการสอนเสริมทักษะความรู้พื้นฐานในด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักเรียนในชุมชน แต่นิสิตชั้นปีที่ 4 ขึ้นไปนั้น เป็นนิสิตรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์สูง เคยจัดกิจกรรมการสอนเสริมทักษะความรู้พื้นฐานในด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักเรียนในชุมชนแล้ว อาจจะมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมโดยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น การจัดทำห้องสมุดดิจิทัล เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นิสิตชั้นปี 2 และนิสิตชั้นปี 3 มีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) แตกต่างกับนิสิตชั้นปี 4 ขึ้นไป นอกจากนี้การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมหรือชุมชนแบบผ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ (online) พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมไม่แตกต่างกันนั้น อาจกล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมที่จัดผ่านระบบออนไลน์มีข้อจำกัด เนื่องจากการจัดกิจกรรมออนไลน์สามารถทำได้ในลักษณะการเผยแพร่ภาพและเสียงเท่านั้น แต่การจัดกิจกรรมแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) นิสิตสามารถลงไปในพื้นที่เพื่อพบกับคนในชุมชนสามารถทำกิจกรรมเพื่อสังคมได้หลากหลาย เช่น การสอนเสริมความรู้ให้นักเรียน การปลูกป่าให้ชุมชน การซ่อมแซมบำรุงรักษาโรงเรียนหรือห้องสมุดของชุมชน เป็นต้น

นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น อริยา คูหา และ สุวิมล นราองอาจ (2554) ได้สรุปรายงานผลการวิจัยเรื่อง จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีชั้นปีต่างกันมีจิตสาธารณะแตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะการที่มีประสบการณ์ “ผ่านฝนผ่านหนาว” หรือผ่านการเรียนรู้ที่ยาวนานกว่า ซึ่งจะเห็นได้จากค่ามัธยผลของชั้นปีที่ 4 และ 3 ที่สูงกว่าชั้นปีที่ 2 และ 1 จึงส่งผลให้มีจิตสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการตระหนักรู้และช่วยแก้ปัญหาแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชนิกันต์ ปัทม (2561) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ ว่า จากการศึกษาพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ 2 ด้านคือ ด้านจิตสาธารณะต่อสถาบันศึกษาและด้านจิตสาธารณะต่อสังคม พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยศิลปากรมีนโยบายที่จะให้การสนับสนุนนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาชั้นปีใดก็ตามหากมีความสามารถ และมีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมก็สามารถทำได้โดยไม่เกี่ยวกับว่าเป็นนักศึกษาชั้นปีใด

วัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนา กิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปีการศึกษา 2564 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดเรียนการสอนในหลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปกติ) จำนวน 16 สาขาวิชา ถึงแม้ว่าหลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิตจะมีหลากหลายสาขาวิชา แต่หากพิจารณารายวิชาในแต่ละสาขาวิชา อาจกล่าวได้ว่าแนวทางในการพัฒนา กิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตสามารถสอดแทรกอยู่ในวิชาการด้านอักษรศาสตร์ทุกสาขาวิชาได้อย่างกลมกลืน และสอดคล้องกับความ

ต้องการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการทำกิจกรรมตามหลักสูตร ดังนี้

2.1 การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของกลุ่มวิชาภาษา แนวทางในการพัฒนากิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตมีหลากหลายกิจกรรม เช่น การสอนเสริมภาษาต่างประเทศขั้นพื้นฐานให้นักเรียนในชุมชนต่างๆ การจัดทำเทปบันทึกเสียงการเรียนภาษาต่างๆ ให้ผู้พิการทางสายตา เป็นต้น

2.2 การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของกลุ่มวิชาที่ไม่ใช่ภาษา แนวทางในการพัฒนากิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตสามารถสอดแทรกอยู่ในเนื้อหาของแต่ละสาขาวิชาและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและชุมชนทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา มีรายวิชาฝึกงาน นิสิตสามารถจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและชุมชน เช่น การจัดทำห้องสมุดให้เป็นศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิต อักษรศาสตร์

1.1 เชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมทักษะการใช้เครื่องมือและสื่อออนไลน์ประเภทต่างๆ ให้นิสิต เพื่อให้ นิสิตสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคม

1.2 ส่งเสริมการทำกิจกรรมเพื่อสังคมแบบลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง (on-site) เนื่องจากการลงพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเองของนิสิต ทำให้นิสิตได้เรียนรู้ได้สัมผัสและได้รับรู้ถึงปัญหาของคนในชุมชนโดยตรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมที่สอดแทรกอยู่ในรายวิชาของหลักสูตรย่อมทำให้นิสิตได้นำความรู้ด้านอักษรศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสังคมและชุมชนทั้งในทางตรงและในทางอ้อม

2. ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของคณะอักษรศาสตร์

2.1 งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนิสิตในแต่ละปี ควรจะปรึกษากับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต ผู้แทนนิสิต เป็นต้น เพื่อกำหนดเงื่อนไขการใช้งบประมาณในการจัดกิจกรรมของนิสิต โดยอาจกำหนดเป็นอัตราส่วนระหว่างกิจกรรมนิสิตทั่วไปกับกิจกรรมเพื่อสังคมก็ได้

2.2 ในด้านอุปกรณ์และสถานที่นั้น ปัจจุบันมีห้องสำหรับกิจกรรมนิสิตที่ใช้ร่วมกันทุกสาขาวิชา ผู้แทนนิสิต และตัวแทนนิสิตของสาขาวิชา อาจจะต้องจัดระเบียบการใช้อุปกรณ์และสถานที่ร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.3 พาหนะและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ถ้าเป็นกิจกรรมในหลักสูตรหรือของงานกิจการนิสิต ถ้าหากมีจำนวนนิสิตไม่มากนักและมีได้เดินทางไปต่างจังหวัด คณะอักษรศาสตร์ได้สนับสนุนโดยรถตู้ของคณะ ถ้าหากเป็นกิจกรรมนิสิตที่จัดโดยคณะกรรมการ ก.อศ. จะเป็นค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบประมาณของแต่ละกิจกรรม

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

3.1 การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในแต่ละคณะ

3.2. การศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนชุมชนแพศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 25. (2563). คู่มือนักเรียนผู้ปกครองและครู โรงเรียนชุมชนแพศึกษา. ขอนแก่น: โรงพิมพ์ประมวลิวิทยา.
- ชวนีย์ พงศาพิชญ์. (2560). ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในกรุงเทพมหานคร : ปัญหาและแนวทางการส่งเสริม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- งานบริการการศึกษา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2563). ข้อมูลโครงการงานการจัดกิจกรรมนิสิต คณะกรรมการนิสิตอักษรศาสตร์ (ก.อศ.) ประจำปีการศึกษา 2561-2563.
- งานบริการการศึกษา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2564). ข้อมูลจำนวนนิสิตชาย-หญิง คณะอักษรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี (ภาคปลาย) ประจำปีการศึกษา 2564.
- ฝ่ายวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2561). หลักสูตรอักษรศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561).
- นันทนา จงดี. (2560). แรงจูงใจตามทฤษฎี ERG และความผูกพันองค์กรของพนักงานที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงาน : กรณีศึกษา บริษัทผลิตรถเด็กเล่นแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รวี วิชาศาสตร์. (2560). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ศิริสุข นาคะเสนีย์, ชุติ ปัญจผลินกุล และศศิวิมล โมอ่อน (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุนีย์ กัลยะจิตร และคณะ. (2561). รูปแบบและแนวทางการป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน/นักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. *วารสารสหศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 18(1), 188-189.
- อรพิน ศิริสัมพันธ์ และ ภัทรพล มหาจันทร์. (2550). สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาภรณ์ อินฟ้าแสง และ เกียรติพงษ์ พันชนะ. (2554). การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการประกันคุณภาพงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยราชพฤกษ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

- คณะกรรมการนิสิตอักษรศาสตร์ (ก.อศ.). (2564). สืบค้น 8 พฤษภาคม 2564, จาก <https://th-th.facebook.com/artsgozcu/>
- งานกิจการนิสิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อักษรใหม่ใจอาสา. สืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://www.arts.chula.ac.th/project_web/student_affair/?p=2592
- คณิง นันทะนะ. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ ((Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) โรงเรียนชุมชนบ้านโค้งไผ่ จังหวัดกำแพงเพชร. สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2564, จาก http://chumchonkp.ac.th/datashow_5113
- ชนิกานต์ ปัทม. (2561). พฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักศึกษาามหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้น 8 กรกฎาคม 2565, จาก [phvtikrmmcitsatharnakhxngnaksuksamhawithyalaysilpakr-phrarachwangsnamcanthr.pdf \(researchgate.net\)](http://phvtikrmmcitsatharnakhxngnaksuksamhawithyalaysilpakr-phrarachwangsnamcanthr.pdf (researchgate.net))
- พรรณนิดา ผุสดี. (2555). แอริค ฟรอมม์ แนวคิดทางบุคลิกภาพ ใน การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. สืบค้น ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=834815>
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. รายงานสถิติประจำปี พ.ศ. 2564 สืบค้น 8 กรกฎาคม 2565, จาก <https://www.djop.go.th/storage/files/2/statistics2564.pdf>
- อริยา คูหา และ สุวิมล นราองอาจ. (พฤษภาคม – สิงหาคม 2554). จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. สืบค้น 8 กรกฎาคม 2565, จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2010/8269>
- Yamane, T. Statistics: an introductory analysis. New York : Harper & Row. 1973.